

CONSILIUL
JUDEȚEAN
MUREȘ

DIRECȚIA GENERALĂ
DE ASISTENȚĂ SOCIALĂ
ȘI PROTECȚIA COPILULUI

Schimb de experiență pentru comunitate

Acces mai facil la Serviciul de Evaluare a Persoanelor Adulte cu Handicap

Tehnologia digitală a adus la o eficientizare a activității Serviciului de Evaluare Complexă a Persoanelor Adulte cu Handicap din cadrul DGASPC Mureș, facilitând comunicarea între oameni. Transmiterea documentelor necesare pentru dosarul de încadrare în grad de handicap, în format electronic, pe adresa de email sec_adulti_ms@dgaspcmures.ro, mai ales că a crescut ponderea persoanelor ce solicită evaluarea în vederea încadrării în grad de handicap, reprezintă una dintre modalitățile de lucru adoptate pentru a ușura accesul populației la acest serviciu. De asemenea, există și alte proiecte la care echipa DGASPC Mureș a luat parte, și care au fost prezentate, pe scurt, de către Florina Vaida, șeful Serviciului.

Pentru început v-aș ruga să oferiți câteva informații despre dumneavoastră. Ați preluat de puțin timp conducerea Serviciului de Evaluare Complexă a Persoanelor Adulte cu Handicap.

Sunt psiholog de profesie. Am lucrat cu copii cu deficiențe la CRCDN 1 Târgu Mureș, dar după câteva luni s-a ivit oportunitatea de a schimba oarecum specificul activității. În 2010 s-a înființat acest Serviciu de Evaluare și am fost prima angajată. Am fost puțini membrii în echipă, a fost o etapă destul de grea până ce am reușit să intrăm în ritm, să ne structurăm într-o formă activitatea de evaluare a persoanelor adulte cu handicap. În urmă cu aproape doi ani s-a ivit oportunitatea vacantării postului de șef serviciu și am luat în considerare acest aspect, participând la concurs și reușind să ocup această poziție. Este o provocare continuă acest job, necesitând constant dezvoltarea abilităților necesare coordonării serviciului.

Cu ce provocări v-ați confruntat, ce schimbări au avut loc în această perioadă?

Schimbările au venit odată cu încercarea de digitalizare a serviciilor. Se lucrează și acum la un sistem electronic de comunicare cu persoanele cu handicap referitor la starea dosarelor și a altor solicitări, pe care cu toții încercăm să o optimizăm pentru a facilita depunerea documentelor, accesul la informații al beneficiarilor, să aibă acces la stadiul evaluării.

Ce avantaje vor avea beneficiarii?

În primul rând accesul lor la informații, la stadiul evaluării, la ce documente sunt necesare. Efectiv să

poată vizualiza și ei în aplicație toate aceste informații, fără a fi necesar să vină sau să sune.

În prezent beneficiarii pot doar depune documentația online, la fel ca în perioada pandemiei?

În ultimii ani documentația se depune și online, pe email, doar că nu ajung toate documentele în forma în care ar fi nevoie. Necesită comunicare în plus pentru solicitarea de noi documente în original, este mult mai greoi procesul. Ideea este să se creeze o platformă unde să se poată și încărca acele documente și să existe o interconexiune între servicii. Facem tot ceea ce ține de noi pentru a reuși.

În ce măsură s-a fluidizat activitatea, s-a ușurat munca personalului?

Din păcate nu s-a ușurat, deoarece încă sunt mulți beneficiari adepți ai modalităților tradiționale. Pentru unii a fost o modalitate facilă de a comunica, dar alții vor măsuri suplimentare de a se asigura că ajung documentele, nu înțeleg noțiunea de email și ce înseamnă să trimită online.

În perioada pandemiei s-a exploatat acest sistem și a funcționat destul de bine, dar după aceea s-a revenit la vechile obiceiuri. Se transmit documentele online, beneficiarii sunt de acord cu modalitatea aceasta, dar vor să vorbească și cu personalul, ceea ce presupune un volum suplimentar de muncă pentru noi.

A crescut numărul beneficiarilor ce se adresează Serviciului?

Da, a crescut și crește în continuare. Aproape fiecare trimestru aduce diferențe. În ceea ce privește ponderea

celor care solicită evaluarea în vederea încadrării în grad de handicap a crescut simțitor numărul celor cu afecțiuni oncologice, urmate de cele neuromotorii și tulburările neurocognitive-demențe. În ceea ce privește patologia oncologică sunt mai multe persoane tinere care ni se adresează.

Ce alte proiecte ați derulat sau derulați în cadrul Serviciului?

Anul trecut noi am fost parte a Studiului Pilot din cadrul proiectului privind Modernizarea Sistemului de Evaluare a Dizabilității în România, proiect derulat în colaborare cu Banca Mondială. Personalul nostru a aplicat instrumentele de evaluare și a transmis concluziile evaluării complexe. Prin acest proiect a fost propusă schimbarea modalității de evaluare și încadrare în grad de handicap. Se dorește ca evaluarea

să fie făcută după alte criterii, alte standarde, să fie o schimbare majoră, să conteze foarte mult partea de funcționalitate, nu doar prestațiile sociale, să se dezvolte un sistem de servicii care este deficitar, să-i poți oferi omului mai mult decât beneficii financiare, să se identifice exact ce nevoie are și să i se ofere serviciile de care are nevoie. De multe ori nu este suficient că o persoană imobilizată sau parțial imobilizată primește gradul grav cu asistent personal, iar acolo unde locuiește familia nu poate să-i ofere nimic mai mult decât acei bani și o îngrijire mai atentă, nu poate avea acces la serviciile de recuperare de care ar avea nevoie sau de socializare.

Echipa SECPAH face eforturi pentru a veni în întâmpinarea nevoilor beneficiarilor, pentru a le aduce un plus de confort.

Mamă de profesie pentru copii de suflet

Asistența maternală reprezintă una dintre cele mai frumoase alternative pentru copiii care nu au cunoscut iubirea maternă. Asistentul maternal devine "mama" care să vegheze somnul copilului, să-l îmbrace, să-l hrănească, să-l ducă la școală, să aibă grijă de el să se dezvolte armonios pe toată perioada în care este "al lui". Nu este o meserie ușoară, dar este o meserie de suflet, remunerată de stat.

De alternativa oferită de statul român beneficiază 311 copii din județul Mureș, care sunt repartizați la 198 de asistenți maternali, care au decis, alături de familiile lor, că au suficientă dragoste și căldură sufletească de oferit și aproapelui lor.

O viață de om alături de un copil de suflet

În 25 de ani de când a ales să devină asistent maternal profesionist, Vereș Margit a avut în grijă mai mulți copii, o parte fiind adoptați, alții reintocându-se în familia naturală. Când și-a început această nobilă meserie avea acasă doi copii proprii, o fată în vârstă de 8 ani și un băiat în vârstă de 10 ani. "A fost de acord și soțul, iar în același timp stăteam acasă cu copiii, dar aveam și un loc de muncă", și-a început povestea doamna Vereș. La început a fost mai greu, având în plasament copii care au stat pe perioade scurte, dar copiii săi s-au înțeles bine cu ei, astfel având și "alți frațiori". "În primii ani am avut doi copii împreună, apoi am rămas cu un copil. Ulterior am luat în grijă o fată care avea un an și două luni și a rămas la noi până în prezent, când a terminat deja facultatea. Ne spune mama și tata. A învățat bine, a fost un copil cuminte", și-a continuat povestea cu multă dragoste în glas

doamna Vereș. Recunoaște că în toți acești ani nu a întâmpinat greutăți mari, copiii nefiind bolnavi. Făcând arc peste timp, până la momentul în care și-a început această nobilă meserie doamna Vereș nu regretă decizia luată. "Ai nevoie de multă iubire, de multă răbdare. Cunoștințele mele nu prea au fost de acord la început, dar membrii familiei da, au acceptat-o și o iubesc".

Câștigul suprem: mulțumirea sufletească

Fiind o meserie de suflet, Vasilica Șoțan din Râciu a ales cu inima acum șapte ani când a fost rugată să primească în plasament un copilăș cu probleme cardiovasculare. "În luna noiembrie am mers la Târnăveni, la pediatrie, să vedem un băiețel de un an, care avea o malformație cardiacă și suferise deja trei intervenții chirurgicale pe cord deschis. L-am luat, deși nu știam cât de grav era. Mi-am întrebat și familia care a fost de acord", a început firul poveștii sale. Avea să afle ulterior că băiețelul necesita o nouă intervenție chirurgicală. S-a internat cu el în luna ianuarie pentru tratament, și la fiecare sfârșit de săptămână, până când a fost operat în luna iunie, ieșea cu bilete de voie pentru a merge acasă. După operație, din iunie până în luna august, a stat în spital alături de micu-

țul copilăș. Ulterior, a necesitat zi de zi să-i fie administrată o injecție pentru care făcea seară de seară naveta de la Râciu la Târgu Mureș. În luna septembrie a acceptat să ia în plasament încă un copilăș, în vârstă de șase luni, diagnosticat cu sindrom nefrotic. A fost nevoită să se interneze și cu el pentru tratament, perioadă în care a beneficiat de mult sprijin din partea familiei sale, soțul, băiatul și fata, sora sa pentru a putea să aibă grijă de cei doi copilăși bolnavi. Al doilea copil a fost adoptat la vârsta de trei ani și jumătate, dar primul băiețel a rămas în grija sa și în prezent. "Băiatul are șapte ani și jumătate acum, umblăm la terapii, dar și-a revenit foarte bine, vorbește. Nu am ales să iau copii cu probleme, așa am primit. Puteam refuza, dar am zis să le dau o șansă. Și nu este vorba de bani, dacă vrei să faci ceva o faci din suflet. Dragostea este cea mai importantă. Noi, eu și soțul, am avut doi copii sănătoși, dar în primul copilăș luat în plasament am descoperit o altă lume. Învățăm foarte multe despre el, putem zice că e profesorul nostru. Sunt împăcată și mulțumită cu ce am realizat și mă rog Lui Dumnezeu să îmi dea sănătate să mă pot ocupa în continuare de el. Câștigul meu suprem este mulțumirea sufletească", a adăugat Vasilica Șoțan

Modificări în legislație

Legislația privind condițiile de obținere a atestatului de asistent maternal profesionist a fost modificată în acest an prin Ordonanța de Guvern 27/2024. Astfel, sunt aduse modificări privind vârsta și nivelul de educație a asistentului maternal, respectiv un asistent maternal nu poate primi în plasament un copil dacă diferența de vârstă este mai mică de 18 ani și mai mare de 47 de ani, această condiție nefiind aplicabilă în cazul plasamentului copiilor care fac parte dintr-un grup de frați. Practic un asistent maternal poate lua în plasament un copil de câteva zile la maxim 47 de ani, astfel încât la momentul pensionării sale copilul să aibă deja împlinită vârsta de 18 ani. De asemenea, asistenții nu mai pot primi în plasament copii cu care sunt rude până la gradul III. Alte condiții introduse de legislația în vigoare sunt vârsta minimă de 21 de ani, să fi absolvit minim studiile liceale, cel puțin unul dintre membrii familiei asistentului maternal trebuie să obțină venituri, activitatea de asistent maternal este limitată până la îndeplinirea vârstei standard de pensionare, iar perioada valabilității atestatului asistentului maternal s-a extins de la trei ani la perioadă nedeterminată, cu avizare la fiecare doi ani.

Șansa la o viață normală pentru persoanele speciale

Prin activități de grup, acțiuni de recreere și petrecere a timpului liber tinerii cu dizabilități neuropsihice, beneficiari ai Centrului de Abilitare și Reabilitare Sighișoara, beneficiază de un mod plăcut de a-și însuși și perfecționa abilitățile și deprinderile necesare pentru o viață independentă.

Centrul de Abilitare și Reabilitare Sighișoara a luat naștere în urma reorganizării Complexului de Servicii pentru Copilul cu Deficiențe Neuropsihiatrice Sighișoara- Serviciul rezidențial (Modulul I și II) și funcționează fără personalitate juridică în subordinea DGASPC Mureș. Și-a început activitatea la data de 1 noiembrie 2022 și oferă servicii unui număr de 24 de persoane cu dizabilități neuropsihice, ce beneficiază de activități de abilitare și reabilitare, dar și alte tipuri de activități: informare și consiliere, îngrijire și asistență, activități pentru menținerea/dezvoltarea deprinderilor de viață independentă. Totodată, beneficiarii participă la acțiuni de recreere și petrecere a timpului liber, în centru, precum sărbătorirea zilelor de naștere, sărbătorirea Zilei Mondiale a Diversității Culturale pentru Dialog și Dezvoltare, Halloween și alte evenimente organizate, dar și în afara lui, la strand, plimbări, participare la diverse festivaluri etc. "În centru se desfășoară activități care răspund în principal nevoilor de abilitare și reabilitare ale beneficiarilor, în vederea dezvoltării potențialului personal.

Ne dorim să expunem beneficiarii la contexte situaționale și de învățare cât mai diverse și credem că fiecare beneficiar are un potențial de dezvoltare care trebuie scos la iveală, deși de multe ori nu este ușor. Eforturile colegilor care lucrează în centru sunt deosebit de mari pentru a obține progrese în ceea ce privește dezvoltarea potențialului beneficiarilor. Este nevoie de timp, uneori de luni de zile sau chiar ani pentru a obține progrese semnificative. Este nevoie de o comunicare atentă, încurajare permanentă, perseverență, dar și o implicare aparte pentru a lucra cu persoanele cu dizabilități", a declarat Nicoleta Anghel, coordonatorul Centrului de Abilitare și Reabilitare Sighișoara.

Brigitte Pasca: "Dacă am reușit să schimb în bine viața unui copil, consider că mi-am găsit locul"

Responsabilitate și optimism sunt o parte dintre valorile și calitățile pe care un bun manager de caz trebuie să le dețină pentru a manageria cât mai bine cazul unui copil aflat în plasament, dar și a unui tânăr ce are nevoie de integrare socio-profesională. Sunt valori pe care și le-a perfecționat în timp Brigitte Pasca, inspector în cadrul Serviciului de îngrijire de tip familial al DGASPC Mureș, loc unde își desfășoară activitatea de peste un deceniu. Dovadă a faptului că activitatea de manageriere a cazurilor, care îi sunt repartizate, este bine desfășurată o reprezintă feedback-urile venite de la tinerii care au părăsit sistemul, care încă o caută pentru a-i cere părerea, sau interesul crescut al copiilor aflați în plasament pentru vizitele făcute de ea în teren.

Cum a început povestea dumneavoastră cu DGASPC Mureș?

Am terminat facultatea de Asistență socială la Alba Iulia și din 1 noiembrie 2000 am ajuns să lucrez în sistem. A fost primul meu loc de muncă. M-am angajat la Centrul de plasament nr.8 Reghin, apoi mi-am desfășurat activitatea în cadrul caselor de tip familial din Reghin. În paralel am evaluat și situația copiilor abandonți în unități sanitare, iar din 2012 sunt la Serviciul de îngrijire de tip familial a copilului, care este cumva cel mai pe sufletul meu. Eu sunt un om stabil, căruia nu-i plac foarte mult schimbările. Consider că atunci când ți-ai găsit locul, trebuie să perseverezi și să evoluezi.

Cu ce gânduri ați pornit în călătoria profesională, în munca cu copiii?

Cred că mi-am dorit să ajut oamenii aflați în nevoie. La început nu mi-am dat seama, nu am realizat ce trebuie să fac, dar dacă am reușit să schimb în bine viața unui copil consider că mi-am găsit locul.

Cu ce provocări v-ați confruntat în această perioadă, ce schimbări au avut loc?

De-a lungul timpului au fost multe provocări. Beneficiarii noștri sunt foarte diverși. Nevoile lor se schimbă, ceea ce întâlnim acum mulți ani nu mai întâlnim acum sau întâlnim mai repede, întâlnesc mai multe cazuri de mame minore decât în trecut. Schimbările au fost înspre bine, acum avem un cadru legislativ mult mai concret, care ne ajută. Colaborăm mult mai bine cu alte instituții față de începuturile pe care le-am avut, avem echipă, eu ca manager de caz am o echipă.

Cât de importantă este resursa umană implicată în managerierea unui caz?

Este foarte importantă pentru că fiecare are rolul lui. De unul singur găsești soluții, dar fiecare pe partea lui are câte o soluție, vine cu o idee și atunci putem găsi cea mai bună variantă pentru un copil.

Ce presupune să fii manager de caz?

Managerul de caz coordonează echipa în toate demersurile și activitățile întreprinse în interesul copilului. Eu, la Serviciul familial, monitorizez în teren evoluția copiilor, aplicarea măsurilor de protecție prin verificarea împrejurărilor care au stat la baza stabilirii măsurii de plasament. Țin foarte mult să merg în teren,

să-i văd pe copii acolo, în mediul lor de viață. Îmi este drag când merg și văd bunicii la o vârstă înaintată care sunt nevoiți să fie părinți pentru unii din nepoții lor sau când îmi spun bunicii că unul dintre copii întreabă "dar doamna de ce nu a mai venit de ceva timp?". Cumva țin evidența monitorizărilor mele în teren. Purtăm discuții, uneori e nevoie doar să-i ascuți.

Ne luptăm pentru ca fiecare copil să termine o formă de învățământ. Într-un fel sau altul este o provocare și o problemă cu care ne confruntăm, pentru că mulți prezintă lipsa interesului școlar, abandonează școala devreme, înainte să își finalizeze o formă de învățământ, oricare ar fi aceasta.

Eu lucrez pentru reintegrarea copilului în familie, iar când aceasta nu este posibilă lucrez pentru deschiderea procedurii de adopție pentru acel copil. Pentru cei mari lucrez pentru reintegrarea socio-profesională. Aici problemele pe care le văd eu sunt legate de faptul că tinerii nu sunt întotdeauna foarte responsabili. Locuri de muncă se găsesc, dar își pierd interesul foarte repede. Sunt obișnuiți să primească lucrurile mai ușor și atunci nu se prea străduiesc. Dar avem copii care termină o formă de învățământ și reușesc. Asta încerc eu să

le transmit: că deși viața nu este foarte darnică cu majoritatea dintre ei, cu sprijinul nostru, al familiei largite, al profesorilor pot reuși. Am avut în evidență copii care au ieșit din sistem și îmi trimit mesaje peste timp și mă întreabă "am o ofertă de un loc de muncă, oare să fac asta sau cealaltă?" și eu întreb "cum te pot ajuta?" și îmi răspund "să îmi spunei o părere, contează ce credeți că ar fi mai bine să aleg" și atunci îmi zic: copilul acela are încredere în mine.

V-a marcat vreun caz, o situație anume în toți acești ani?

Au fost multe cazuri care m-au impresionat de-a lungul timpului. În perioada în care evaluam cazurile copiilor abandonți în unități sanitare, am întâlnit cazul unei mame de etnie romă, aflată într-o relație. Nu era căsătorită, bunicii nu știau de această relație, dar a încercat încă dinainte să nască copilul să-i găsească ceva de viitor pentru că știa că nu-l va putea lua acasă. S-a gândit că cel mai bine era să fie dat în plasament, apoi să fie adoptat de o familie. M-a impresionat faptul că deși era foarte tânără era conștientă că ea nu-i va putea oferi copilului un viitor și a urmat toți pașii ca să se asigure că-i va fi bine copilului în altă parte decât lângă ea. Un alt caz impresionant, o bunică de peste 80 de ani, care își crește nepotul de la 10 luni, deoarece mama lui l-a părăsit, iar ulterior tatăl a decedat. Acum are 17 ani. M-a impresionat faptul că în ciuda greutăților din viața ei nu a cedat și este atât de dornică să își crească nepotul.

Lucrați cu asistenți sociali din primării, care au un rol important în comunitate. Ce mesaj aveți pentru ei?

Le transmit să fie responsabili și atenți, poate că mulți dintre copiii din comunitate nu ar mai ajunge la noi dacă acolo, pe plan local, lumea ar fi mai atentă la nevoile lor, la ceea ce se întâmplă și să încerce cumva să suplinească acolo. Am și eu cazurile mele, le monitorizez în teren trimestrial, unii dintre bunici, rude, familii de plasament își fac treaba cum trebuie chiar dacă merg eu sau nu, alții au nevoie să știe că te duci și vezi ce se întâmplă, iar faptul că sunt monitorizați, și cred că asta ar fi valabil și în comunitate, cumva îi face să fie mai atenți, să își îndeplinească rolul.

Mă ajută mult când asistenții sociali din comunitate mă sună și îmi spun "vedeți că s-a întâmplat asta, copilul sau bunicii au făcut asta". Pentru mine este de un real folos când omul din comunitate mă sună și mă informează privind cazurile pe care le am în evidență.

Schimb de experiență pentru

Pentru a depăși dificultățile cu care se confruntă, părinții și copiii, respectiv persoanele defavorizate din comunități, au nevoie de sprijinul autorităților și ONG-urilor pentru a putea accesa diferite servicii sociale. În cadrul unui schimb de experiență, asistenții sociali din primăriile mureșene au făcut cunoștință cu modul de organizare a Centrului de zi Rozmarin din Târgu Mureș și a Centrului de zi Buckner din Târgu Mureș, ce vin în sprijinul familiilor defavorizate, fiind modele de bune practici ce pot fi replicate la nivel local în fiecare comunitate.

"Serviciile de zi pentru copii, centrele de consiliere ce fac, de fapt? Previn separarea copilului de familie, previn comportamente abuzive, previn violența, foarte multe fenomene sociale. Pe de altă parte, dacă s-a întâmplat o situație de risc în familie refac, ajută la dezvoltarea capacităților părinților, la readaptarea, reabilitarea copilului și educarea lui, la dezvoltarea unor deprinderi de viață independente", a precizat Elida Deak, director general adjunct DGASPC Mureș în cadrul dezbaterii din timpul schimbului de experiență.

Un număr de 26 de participanți din 21 de primării din județul Mureș, Deda, Șincai, Pogăceaua, Albești, Iernut, Luduș, Suplac, Reghin, Sângeorgiu de Mureș, Crăciunești, Mica, Sâncraiu de Mureș, Apold, Brâncovenești, Ungheni, Ernei, Sărățeni, Bereni, Sântana de Mureș, Fântânele și Papiu Ilarian au participat în zilele de 10 și 16 aprilie la schimbul de experiență cu tema "Rolul și importanța serviciilor de zi la nivel local pentru prevenirea separării copilului de părinți". Schimbul de experiență a fost organizat în continuarea sesiunilor de lucru cu asistenții sociali din primării, ce au avut loc anul trecut la sediul DGASPC Mureș.

Modele pentru comunități

Centrul de zi Rozmarin este un exemplu de serviciu social înființat în anul 2001, cu scopul de a sprijini copiii și părinții acestora. Deservește populația de etnie romă din zona Dealului și Valea Rece din Târgu Mureș, precum și străduțele din împrejurimi, strada Gheorghe Doja, Băneasa, zona cartierelor Mureșeni, Rovinari. "În cadrul centrelor de zi noi încercăm să oferim sprijin copiilor care se află într-o situație de risc, familii vulnerabile, comunități de romi în care nivelul de educație nu este tocmai corespunzător, nu au abilitățile necesare pentru a sta tot timpul alături de copii, poate nu pun așa mult accent pe educație și atunci centrele de zi vin în sprijinul acestor copii",

a punctat Corina Tudoran, director executiv adjunct la Direcția de Asistență Socială Târgu Mureș.

La Centrul de zi Rozmarin copiilor le este asigurată masa și procesul instructiv educativ de către cadrele didactice de la Școala Gimnazială "Serafim Duicu" din Târgu Mureș. După școală, copiii rămân la program afterschool, unde sunt oferite activități de socializare organizate de angajații centrului de zi. Proiectul este susținut financiar din sume obținute prin transfer de la bugetul statului, de către bugetul local al municipiului Târgu Mureș, donații, sponsorizări, dar și alte surse, din acești bani fiind asigurată toată

activitatea centrului, de la masă la cadre didactice, psiholog, asistent social. Modelul de bune practici a fost prezentat asistenților sociali, cu exemple clare pentru identificarea surselor de finanțare pentru un centru similar în comunitățile de unde provin.

Un alt exemplu de bune practici prezentat este Centrul de zi Buckner, din cartierul târgumureșean Remetea, ce funcționează în baza unui parteneriat între instituția statului și un ONG acreditat să desfășoare activități de asistență socială. Acest parteneriat a fost prezentat ca una dintre cele mai ușoare variante de implementare a unor servicii

asistenții sociali din primării

sociale în comunitate. Centrul de zi Buckner funcționează în incinta clădirii din Remetea ce, aparține de Școala Gimnazială "Alexandru Ioan Cuza" din Târgu Mureș. "Am semnat un contract de comodat cu Școala Gimnazială "Alexandru Ioan Cuza" și ei ne-au pus la dispoziție sălile de clasă pentru derularea activităților de tip centru de zi. Am identificat personal care să fie implicat în oferirea de servicii educaționale și am licențiat serviciul anul trecut, în septembrie.

Implicarea noastră este următoarea: asigurăm salariile pentru resursa umană, momentan avem două învățătoare care își desfășoară activitatea în cadrul centrului, și mai avem specialiști, psihologul și asistentul social, care provin din rândul personalului nostru. Ei deserveșc centrul și asigurăm masa caldă pentru copii, pe care aceștia o primesc în fiecare zi după cursurile școlare. Avantajul este că prin faptul că centrul de zi funcționează în cadrul școlii copiii nu trebuie să plece la o altă locație ca să beneficieze de servicii și după școală ei știu că ceilalți colegi ai lor pleacă, dar ei rămân, serveșc masa de prânz, după care participă la activități de tip educațional, adică își fac temele sau se consolidează cunoștințele de bază pe care nu le stăpânesc încă, citit, scris, tabla înmulțirii etc. Ulterior se joacă, avem foarte multe activități creativ artistice, le place să picteze, să deseneze, să creeze și se mai uită la filmulețe. Materialele pentru aceste activități le pune la dispoziție tot fundația. Undeva pe la ora 3 și un sfert se încheie activitatea, vine autobuzul care îi duce pe copii acasă", a explicat modelul de funcționare a centrului Szabo Gabriela, asistent manager la Fundația Buckner. Iar pentru replicarea modelului de centru și în alte comunități "totul depinde de deschiderea primarului, a directorului de școală, să înțeleagă că programul social este o necesitate și pentru comunitate și pentru copii, iar noi cu experții noștri și cadrele locale putem să derulăm activitatea fără să fie nevoie în primă fază de o investiție fantastică. De cele mai multe ori, la deschiderea unui astfel de centru de asta se teme toată lumea, dar licențierea se poate face în condiții optime și în cadrul școlii dacă ai actele și serviciile documentate și furnizate de specialiști", a mai continuat reprezentantul Fundației Buckner.

Sprijin pentru primăriile din rural

În sprijinul primăriilor, pentru a identifica exact nevoile sociale din comunitate în vederea accesării

de fonduri, vine Colegiul Asistenților Sociali din România. "La nivel național, în colaborare cu UNICEF și Asociația comunelor din România implementăm pachetul minim de servicii, adică 2000 de comunități din mediul rural la nivel național și 30 la nivel județean vor beneficia de servicii de evaluare și nevoie la nivel de comunitate, astfel încât după finalizarea acestei evaluări și diagnoză socială să poată fi accesate fonduri europene care vin prin PNRR.

O facem pentru ca să mergem ținut pe nevoia care există în comunitate. Într-adevăr, ne axăm foarte mult pe centre de zi, pe a susține copii, familii aflate în situații de risc. Iar cele 30 de primării selectate sunt selectate prin indicatori considerați de UNICEF ca fiind cei mai expuși la risc social. Odată ce am identificat nevoia din comună, partea a doua ar fi să vă invităm la cursuri de accesare fonduri", s-a adresat asistenților sociali prezenți la dezbateri Simona Mărginean, președinte al Colegiului Asistenților Sociali Mureș. Înființarea de centre de zi destinate prevenirii separării copilului de familie este prevăzută în Legea 156 din 2023 privind organizarea activității de prevenire a separării copilului de familie, iar Legea 292 din 2024 aduce în plus o serie de clarificări privind sistemul de servicii sociale și acordarea acestora.

Feedback pozitiv din partea participanților

Asistenții sociali au vizitat cele două centre de zi, au interacționat cu copiii și personalul centrelor, având ocazia să înțeleagă misiunea acestor servicii sociale în comunitate, astfel încât să poată implementa aceste modele de bune practici și în comunitățile de unde provin. "Mi se pare o întâlnire foarte constructivă. Sper să putem implementa și la nivel local, la noi. Pentru început un centru de zi în colaborare cu o fundație cred că ar fi ideal. Să arătăm comunității ce înseamnă de fapt un centru de zi printr-o sală sau două clase. De la mic putem deveni mai mari și recomand și susțin aceste întâlniri.

Cred că fiecare comunitate are nevoie de un centru de zi. Nu cred că există comunități care să nu poată veni în sprijinul familiilor defavorizate și există în fiecare comunitate familii defavorizate. Voi duce spre cunoștință conducerii primăriei tot ceea ce am învățat și să distribuim informația comunității", a declarat Liliana Ola, director executiv în cadrul Direcției de Asistență Socială Ungheni.

"Cafeneaua părinților pentru

Printr-o cooperare exemplară între instituțiile statului din județul Mureș, în primul semestru al acestui an s-a derulat un amplu proiect social, având drept obiectiv principal crearea unui climat de siguranță crescut în școli, dar și în afara acestora, pentru copii și tineri, prevenirea situațiilor de risc pentru aceștia.

"Cafeneaua părinților pentru siguranța copiilor" a fost o campanie derulată de Echipa Locală Intersectorială (EIL) în licee și școli din județul Mureș, în care reprezentanți ai instituțiilor membre ale EIL s-au întâlnit cu părinții copiilor și cadre didactice și au abordat teme de interes pentru părinți precum importanța relației copil-părinte, petrecerea timpului împreună, metode de disciplinare pozitivă, echilibrul emoțional al copilului, identificarea schimbărilor comportamentale determinate de consum de droguri, rolul cadrelor didactice în sprijinirea

părinților, prevenirea infracțiunilor asupra copiilor inclusiv în mediul online, cunoașterea serviciilor sociale de protecție a copilului și în domeniul violenței domestice.

Colaborare intersinstituțională pentru sprijinirea comunității

Campania a debutat în luna februarie, prima întâlnire având loc alături de membrii Consiliului părinților și cadrelor didactice din cadrul Școlii

Gimnaziale Ungheni, atelierul fiind susținut de psihologi și polițiști - membrii ai EIL Mureș - Organizația Salvați Copiii, ANITP - Centrul regional Târgu Mureș, Institutul Est European de Sănătate a Reproducerii, Inspectoratul de Poliție Județean Mureș, Centrul de Prevenire, Evaluare și Consiliere Antidrog Mureș și DGASPC Mureș.

Al doilea atelier a avut loc la Liceul Tehnologic nr. 1 din Sighișoara, unde au fost aduse în discuție problemele și temerile cu privire la modalitatea în care copiii își petrec timpul liber, părinții fiind deschiși spre sfaturi din partea specialiștilor pentru "a restabili o relație strânsă cu copiii lor, în contextul multor tentații care le pot distra atenția și îndrepta spre alegeri care nu le fac bine". La întâlnire au participat și elevi din cadrul Consiliului Elevilor.

Un nou atelier în care specialiștii EIL - DGASPC Mureș, Salvați Copiii, Poliția Locală, Direcția de Asistență Socială Târgu Mureș, Centrul de Evaluare și Consiliere Antidrog, Agenția împotriva traficului de persoane - Centrul Regional Târgu Mureș și Gruparea Mobilă de Jandarmi "Regele Ferdinand I" Târgu Mureș- și-au dat întâlnire cu părinții, elevii, cadrele didactice și consilierii școlari a fost găzduit

siguranța copiilor”

de Liceul "Bolyai Farkas" din Târgu Mureș. "Temele privind delincvența juvenilă, capcanele din mediul online, violența domestică, divorțul părinților, consumul de droguri, traficul de persoane, situațiile de risc din familii și comunitate, serviciile existente pentru consilierea psihologică a copiilor și părinților precum și serviciile sociale existente au fost abordate de către reprezentanții instituțiilor membre EIL Mureș prezenți. Atunci când părinții și autoritățile colaborează, cresc șansele de a ne ajuta copiii în orice situație prin care trec la un moment dat", a precizat Elida Deak, director adjunct al DGASPC Mureș și coordonator EIL. Al patrulea atelier a avut loc la Liceul Tehnologic Târnăveni, unde au participat părinți, elevi, cadre didactice și consilieri școlari. Au fost abordate teme precum capcanele din mediul online, violența domestică, consecințele consumului de droguri, traficul de persoane, situațiile de risc din comunitate. Ultimul atelier din cadrul campaniei "Cafeneaua părinților pentru siguranța copiilor" a avut loc la Școala Gimnazială din Vidrasău, unde specialiștii din cadrul EIL au abordat subiecte de interes privind consecințele și riscurile consumului de droguri, prevenirea infracțiunilor și

a violenței domestice, ce este traficul de persoane și ce înseamnă exploatarea unei persoane, supravegherea minorilor și plecarea de acasă, riscurile abandonului școlar.

Campania va avea continuitate

Concluziile campaniei au fost prezentate în luna iunie, în cadrul unei întâlniri la sediul DGASPC Mureș. "Am parcurs aspectele favorabile ale întâlnirilor din cadrul școlilor cu părinții elevilor și cadrele didactice din cele 5 comunități, Ungheni, Sighișoara, Târnăveni, Târgu Mureș, Vidrasău, propunerile/recomandările participanților și lucrurile pe care le putem realiza altfel în noul an școlar.

Am apreciat, în mod deosebit, implicarea și efortul constant și continuu al colegilor de la Organizația Salvați Copiii, DAS Târgu Mureș, Institutul Est European de Sănătate a Reproducerii, Gruparea Mobilă de Jandarmi "Regele Ferdinand I" Târgu Mureș, Direcția de Sănătate Publică Mureș, Inspectoratul Județean de Jandarmi Mureș, Poliția locală Târgu Mureș, Centrul Județean de Resurse și Asistență Educațională Mureș.

Cu acest prilej am premiat cei mai activi membri EIL în comunitate - reprezentanții Centrului de Evaluare și Consiliere Antidrog, Inspectoratului de Poliție Județean Mureș și Agenției împotriva traficului de persoane - Centrul Regional Târgu Mureș. Vom continua această campanie bine primită și solicitată în continuare în județul Mureș", a subliniat coordonatorul EIL.

Foglalkozása Lélekből Anya a gyerekek számára

A nevelőszülői minőség az egyik legszebb alternatíva azoknak a gyerekeknek, akik soha nem ismerték az anyai szeretetet. A nevelőszülő lesz az az „anyuka”, aki vigyáz a gyermek alvására, öltözteti, eteti, iskolába viszi, és vigyáz rá, hogy harmonikusan fejlődjön az „amíg az övé” ideje alatt. Nem könnyű munka, de a lélek munkája, amit az állam fizet.

A román állam által kínált alternatíva 311 Maros megyei gyermeknek segít, akiket 198 anyai segítőhöz osztanak be, akik családjukkal együtt úgy döntöttek, hogy van elég szeretet és melegség, amit felebarátjuknak nyújtani tudnak.

Emberi élet egy lélekből fogadott gyermekkel

Vereş Margit az elmúlt 25 évben, amióta úgy döntött, hogy hivatásos gyermekfelügyelő lesz, számos gyermeket gondozott, akik közül néhányat örökbe fogadott, másokat pedig visszaadott a természetes családjuknak. Amikor elkezdte ezt a nemes hivatást, két saját gyermeke volt otthon, egy 8 éves kislány és egy 10 éves kislány. „A férjem beleegyezett, ugyanakkor otthon maradtam a gyerekekkel, de volt munkám is” – kezdte Vereşné. Eleinte nehezebb volt, hogy nevelőszülő volt, akik rövid ideig maradtak nála, de a gyerekei jól kijöttek velük, így „más kistestvérek” is voltak. „Az első években két gyerekkel voltunk együtt, aztán egy gyerekkel maradtunk. Később befogadtunk egy kislányt, aki egy éves és két hónapos volt, és mostanáig velünk maradt, amikor már befejezte az egyetemet. Anya és apa mesélnek nekünk. Jól tanult, jó gyerek volt” – folytatta történetét Vereşné.

resné szeretettel a hangjában. Elismeri, hogy ennyi év alatt nem voltak nagy nehézségei, hiszen a gyerekek nem voltak betegek. Visszatekintve az évekre, Vereşné nem bánta meg döntését, hogy belevágott ebbe a nemes szakmába. „Sok szeretetre, sok türelemre van szükség. Az ismerőseim eleinte nem igazán értettek egyet, de a családtagok igen, elfogadták és szeretik”.

A legnagyobb jutalom: az elégedettség

Mivel ez a munka közel áll a szívéhez, a mazőrücsi Vasilica Soţan hét évvel ezelőtt szívből jövő döntést hozott, amikor felkérték, hogy fogadjon el egy szív- és érrendszeri problémákkal küzdő kislányt. „Novemberben elmentünk Dicsőszentmártonba, a gyermekosztályra, hogy megnézzünk egy egyéves kislányt, akinek szívrendellenessége volt, és már három nyitott szív műtéten esett át. Elvittük őt, bár nem tudtuk, mennyire súlyos a helyzet. Megkérdeztem a családomat, akik beleegyeztek” – kezdte történetét. Később megtudta, hogy a kislánynak további műtétekre van szüksége. Januárban bement vele a kezelésre, és minden hétvégén, amíg júniusban meg nem műtötték, haza nem engedték. A júniusi műtét után egészen augusztusig a kórházban

maradt a kisbárával. Ezután minden nap injekciót kellett kapnia, amiért éjszakáról éjszakára utazott Mezőrcs-ről Marosvásárhelyre. Szeptemberben vállalta, hogy egy másik hat hónapos csecsemőt is gondozásba vesz, akinél nefrotikus szindrómát diagnosztizáltak. Vele is kórházba kellett mennie a kezelésre, ez idő alatt rengeteg támogatást kapott a családjától, a férjétől, a fiától és a lányától, a nővérétől, hogy a két beteg gyermekről gondoskodni tudjon. A második gyermeket három és fél évesen örökbe fogadták, de az első kislány a mai napig az ő gondozásában maradt. „A kislány most hét és fél éves, terápiákra járunk, de nagyon jól felépült, beszél. Nem én választottam a problémás gyerekeket, ezt kaptam. Mondhattam volna nemet is, de úgy gondoltam, adok nekik egy esélyt. És ez nem a pénzről szól, ha az ember tenni akar valamit, akkor azt szívből teszi. A szeretet a legfontosabb. Nekünk, a férjemnek és nekem két egészséges gyermekünk született, de az első nevelt gyermekben egy másik világot fedeztünk fel. Sokat tanulunk tőle, mondhatjuk, hogy ő a tanítónk. Megnyugodtam és elégedett vagyok azzal, amit elértem, és imádkozom Istenhez, hogy adjon nekem egészséget, hogy továbbra is gondoskodhassak róla. A legfőbb nyereségem a lelmem elégedettsége” – tette hozzá Vasilica Soţan.

Változások a törvénykezésben

A 27/2024-es kormányrendelet idén módosította a kismama szakasszisztensi bizonyítvány megszerzésének feltételeiről szóló jogszabályokat. Így változások történtek a gyermekgondozó életkorára és iskolai végzettségére vonatkozóan, azaz a gyermekgondozó nem fogadhat örökbe gyermeket, ha a korkülönbség 18 évnél kisebb és 47 évnél nagyobb, ez a feltétel nem vonatkozik a testvércsoportba tartozó gyermekek nevelésére. A gyakorlatban a gyermekgondozó 47 éves koráig fogadhat be egy néhány napos gyermeket, így mire nyugdíjba megy, a gyermek már 18 éves lesz. Olyan gyermeket sem fogadhatnak már örökbe, aki legfeljebb harmadfokú rokon. A jelenlegi jogszabály által bevezetett további feltételek: a gyermekgondozónak legalább 21 évesnek kell lennie, legalább középiskolai végzettséggel kell rendelkeznie, a gyermekgondozó családjának legalább egy tagjának jövedelemmel kell rendelkeznie, a gyermekgondozó tevékenysége az általános nyugdíjkorhatár eléréséig korlátozva van, a gyermekgondozói igazolvány érvényességi ideje pedig három évről határozatlan időre hosszabbodott, kétfévente történő felülvizsgálat mellett.

1 iunie, magic pentru copiii din sistem

1 iunie a venit cu multă distracție și surprize pentru copiii din sistemul de protecție a copilului din județul Mureș. De la mic la mare fiecare a resimțit magia acestei zile și a sărbătorit așa cum se cuvine, fiind antrenați într-o mulțime de activități și evenimente, jocuri, desene pe asfalt, muzică, premii, baloane colorate și excursii.

Prima întâlnire cu marea, un vis devenit realitate

Un număr de 33 de copii aflați în plasament la Casele de Tip Familial din cadrul Complexului de Case de Tip Familial Valea Nirajului, județul Mureș, au făcut cunoștință în vacanța de vară cu cântecul mării și întinderea ei nefârșită. Au simțit sub tălpi nisipul fin și cald de pe plajă, au făcut baie în apa caldă a mării și s-au bucurat de oportunitățile de distracție oferite de stațiunea Eforie Nord.

Copiii au fost cazați în Tabăra Luminița din Eforie Nord în perioada 15-22 august. Timp de 7 zile ei au descoperit o lume diferită la malul mării, având posibilitatea să își creeze amintiri de neuitat pentru întreaga viață. Au participat la diferite activități de recreere, au vizitat parcul de distracții, dar majoritatea timpului s-au bucurat de plajă și baie în mare. Pentru 30 dintre ei întâlnirea cu marea a fost pentru prima dată, a fost un vis devenit realitate. Excursia a fost organizată de către Complexul de Case de Tip Familial Valea Nirajului, copiii fiind însoțiți de 9 instructori de educație.

Date de contact DGASPC Mureș

Email: office@dgaspcmures.ro

Telefon: 0265/213512, 0265/211699, 0265/211561

Adresa: Str. Trebely nr.7, Târgu Mureș

www.dgaspcmures.ro